

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX

№ 45 (2461).

ЧЕТВЕР, 13 КВІТНЯ 1978 року.

Газета виходить з 1939 року.
Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

Операція „Турбота“

Ми часто зустрічаємо їх на вулицях рідного міста чи селища, трошки химерних, непокірних, непристосованих до життя. Отих «важких» підлітків, котрі стали притчею во язицех у школі і в інспекції у справах неповнолітніх. Так, ми зустрічаємо їх на вулицях, біля кінотеатрів і танцювальних майданчиків, іноді дивимось на них, як на причеплених: що з них, мовляв, візьмеш? Та як потребують ці «важкі» нашої допомоги, допомоги ненав'язливої, без повчань і погроз! Появляється у «важкого» підлітка розумний, досвідчений старший товариш, який підтримує його і постає на правильну дорогу, і з укорашеного хулігана виростає непоганий громадянин нашої країни.

Операція «Турбота-78», що почалася в області першого квітня і закінчиться першого жовтня, має на меті запобігання правопорушенням серед підлітків, котрі живуть «на грані закону», кращу організацію їхнього вільного часу. Операцію вирішили здійснити бюро обкому ЛКСМУ, постійна рада при начальнику УВС області, рада по народній освіті обласно, методична рада обласного управління по профтехосвіті.

Провести операцію «Турбота-78» зобов'язано міськими і райкоми ЛКСМУ, міські й районні відділи внутрішніх справ, міські й районні відділи народної освіти, директорів профтехучилищ. Пройде операція в три етапи, в тісному взаємозв'язку з органами прокуратури і суду, громадськістю.

Протягом першого етапу, з 1 квітня по 1 червня, треба вивчити стан громадської корисної зайнятості всіх неповнолітніх та організацію їхнього вільного часу, звернувши увагу на педагогічно занедбаних підлітків, дітей з неблагополучних родин, «важких» підлітків, що перебувають на обліку в інспекціях у справах неповнолітніх. Міські й районні комітети комсомолу повинні створити міжвідомчі штаби, які б організували і контролювали виконання заходів по відпочинку і праці неповнолітніх у літній період. Загони «Комсомольського прожектора», громадськість улаштовують чимало рейдів по перевірці готовності спортивних майданчиків до спортивно-масової роботи влітку, а також рейдів по запобіганню правопорушенням у гуртожитках, по виявленню порушень правил продажу спиртних напоїв у магазинах.

Багато цікавих справ буде у студентських будівельних загонів, котрі планують включити до свого складу тридцять «важких» підлітків, у членів комсомольських оперативних загонів і загонів юних дзержинців.

Отже, операція «Турбота-78» почалася. Навчити підлітка жити в колективі, поважати закони, допомогти йому позбутись непотрібного, наносного, допомогти проявитись чесному, хорошому, світлому — такі завдання чекають нас попереду.

— Ну, хлопці, в добрий час! — повільно підняв та опустил праву руку Іван Петрович Шило, помічник бригадира тракторної бригади колгоспу «Заповіт Леніна». За якусь хвилину додав, пильно окинувши поглядом кожного: — І пам'ятайте з перших днів, що нинішнього, комсомольського року ви не маєте права працювати абияк.

Першим залишив подвір'я тракторної Михайло Кропало — йому треба готувати ґрунт під ячмінь. Слідом вивели в загінку свої трісвалкові агрегати Сергій Овраз та Микола Шапошник. Рано-вранці то було, коли сонце ледве піднялося над обрієм і його промені золотими нитками пронизали легкий туман.

Перед тим як сісти в кабінку, переглянулися молоді механізатори. Хтозна, про що номен подумав той мити, але стороння людина, певно, подумала б: «Прицінюються: а хто з нас сильніший?»

Це й бригадирові, Станіславу Дем'янюку, ванико визначити — обидва механізатори вже і з набагато досвідченішими колегами можуть помірятися силами. А якщо взяти до уваги той факт, що обом комуністи колгоспу нещодавно вибили високі довіря, прийнявши кандидатами в члени КПРС, то стане зрозуміло — працювати з неповною віддачею їм аж ніяк не випадає. Бо на кого ж тоді ріштимуться зовсім юні Володя Крилов і Василь Вателюк, котрі тільки в грудні

УРОЖАЙ-78:

ТАК І ПОВИННО Б У Т И!

● РЕПОРТАЖ

минулого року повернувшись з дійсної служби в лавах Радянської Армії і відразу ж прийшли у бригаду? Колектив, у якому хлопці працювали до призову в армію, радо прийняв свою молодшу зміну.

І два роки тому були несподіванки, і нині — нові заведені, — по-батьківськи тепло усміхається І. П. Шило. — Культують ґрунт чи підвозять посівний матеріал або міндобрива, — роблять усе швидко, вправно, без затримки. Бо — виховані тут, з юних літ, зі шкільної партії призначені до праці.

А вранці наступного дня: — То хто там у нас відзначився вчора? — повільно попрямував до високої щогли з червоною полотнищем угорі бригадир, як тільки обліновець змінив запис на таблиці під прапором.

— Та хто ж? Овраз, Шапошник, Кропало, — почу за спиною голос когось із механізаторів. І це було сказано так, наче мова йшла про давно відому, прописну істину, наче інакше й бути не могло, бо саме Сергій, Микола і Михайло того дня мали бути «в центрі подій» — адже вони сіяли хліб.

З повним правом можуть

На фото: механізатор колгоспу «Союз» Петро МОГІЛА зобов'язався на 150 гектарах зібрати по 60 центнерів кукурудзи (фото праворуч); агрегат Миколи Бабича з колгоспу «Октябрь» на весняно-польових роботах виконує по штарти денних норм.

Знаменський район.

● АЛЛО, ГОВОРІТЬ КОРПУНКТ.

На ланах —
молодіжні екіпажі

Поряд з досвідченими хліборобами району, які зобов'язалися нинішнього року виростити на кожному гектарі посіву по 32,5 центнера зернових, у боротьбу за високий урожай третього року десятої п'ятирічки включилися й комсомольсько-молодіжні екіпажі сіячів. Такі екіпажі створено за рішенням комітетів комсомольських організацій у кожному господарстві.

Дванадцять із них по-ударному труляться на сібрі ранніх зернових. Так, екіпаж, очолюваний П. Безпалком, за зміну кладе насіння в ґрунт на 35 гектарах, перевищуючи норму. Це тому, що і тракторист, і його помічник Л. Вітько, О. Братко, М. Шаповалов працюють на совість, злагоджено. За це й поважають їх в колгоспі імені ХХІ з'їзду КПРС.

Помітних успіхів на весняних польових роботах добиваються екіпажі трактористів М. Бойка з колгоспу імені Дмитрова, М. Драчченка з колгоспу «Родина», В. Горюха з радгоспу імені Куйбишева.

Живуть традиції
комунарів

Комсомольсько-молодіжний колектив першої тракторної бригади колгоспу імені 40-річчя Жовтня, де групокомсоргом Володимир Войтович, активно готується до Всесоюзного комуністичного суботника, що відбудеться в день пам'яті В. І. Леніна.

Молоді механізатори, наслідуючи приклад зачинателів «червоних субот», вирішили на святі праці добитися високого виробітку на кожну посівний чи грунтообробний агрегат. А ватажок молоді дав слово перевиконати зміне завдання не менш як на 40 процентів. Таких же результатів пам'ятали досягти й інші члени механізованої ланки по вирощуванню кукурудзи — Володимир Кацапцев і Сергій Бегарчук. Усі вісімнадцять молодих механізаторів колективу працюватимуть на закономірному пал'юму.

Д. ЛЯШЕНКО.

Бобринський район.

муть у польових роботах участь, зокрема, культивувати ґрунт. Одним словом, непричетних до врожаю-78 серед комсомольців і молоді не буде.

— Нинішньої весни погода примхлива, та ми добре вправляємося з сівбою, — розповідає секретар парткому колгоспу Анатолій Іванович Андріяшин. — Тут треба віддати належне комсомольцям і молоді — їхній вклад у спільну справу значний. Та так і повинно бути в ювілейному комсомольському році, коли на озброєння взято ініціативу долинців «У 1978-му — на рубіж десятої п'ятирічки».

Р. МАРЧЕНКО.

Знаменський район.

Фото Б. ВІТОХІНА.

● 13 КВІТНЯ — ДЕНЬ ПОЕЗІЇ НА КІРОВОГРАДСШИНІ

КВІТНЕВІ НЕБОСХИЛИ

Сьогодні в усіх куточках орденоскопної Кіровоградщини задзвенить поетичне слово про мудрі руки хліборобів і завтяжні будні робітників. Свої вірші перед робітниками і колгоспниками, студентами і учнями читатимуть поети нашого степового краю. В цьому світлому святі красною слогом візьмуть активну участь члени обласного літоб'єднання, поетичні початківці новомиргородської, кіровоградської, олександрійської літстудій «Вісь», «Сівач», «Платьє» та багатьох інших.

Традиційний день поезії області, що проходить щороку 13 квітня, в день народження відомого радянського поета, нашого земляка Дем'яна Бедного, цього року пролунає різноголосим весняним словом про славу радянську молоді і Ленінський комсомол, якому в жовтні виповнюється 60 років.

(Див. 3—4 стр.).

Обговорюємо проект Конституції УРСР

Право на освіту

В усіх колективах іде обговорення проекту нової Конституції УРСР. Обговорюють його і в 25 професійно-технічних училищах нашої області. Лише одна цифра — чи не найкраще підтвердження того, що право на освіту, яке гарантує громадянам нашої республіки нова Конституція, і справді забезпечується широким розвитком усіх видів освіти, в тому числі й професійно-технічної.

Дев'яносто трьох спеціальностей можна набути в наших училищах — ось воно, право на вибір професії відповідно до покликання, здібностей, з урахуванням суспільних потреб. Випускники училищ працюють на колгоспних і радгоспних ланах, на заводах і фабри-

ках, у сфері обслуговування. І держава дбає про те, щоб їхня професійна підготовка була справді високою, відповідала потребам нашого суспільства. Тисячі карбованців витрачає вона щороку на нове сучасне устаткування майстерень, поповнення матеріально-технічної бази училищ. Нинішнього року тільки сільські професійно-технічні училища області отримають нової техніки більш як на 250 тисяч карбованців. Це значить, що появляться у майбутніх механізаторів 21 новий трактор, 11 комбайнів різних марок, інша сільськогосподарська техніка.

Держава, яка створює всі умови своїм громадянам для здобуття освіти, для набуття професії, — справді народна. В цьому ще раз переконується кожен із нас, учитуючись у рядки проек-

ту нової Конституції, яка прийнята піклуванням про людей, їхній добробут і повнокровне життя.

Д. ДУЗЬ,
начальник
обласного
управління
по проф-
техосвіті.

Робота за покликанням

У травні минулого року я звільнився в запас із лав Радянської Армії і повернувся в рідний колгосп, упевнений у тому, що робота мені знайдеться і приймуть мене в селі з радістю. Тут я вчився, набув двох спеціальностей. Права тракториста дістав ще в школі, згодом закінчив курси шоферів. Після армії вирішив працювати водієм. Мої ровесники Павло Опрія, Василь Димов, Олександр Стойко теж вибрали механізаторський фах. А захотіли б вони стати вчителями чи інженерами — будь ласка. Дивно мені читати іноді в газетах, що на Заході молоді часто змушені працювати не там, де хотілося б,

а де зможе влаштуватися. Та вона й це вважає щастям.

Таке звичне для нас право на працю — одне з найважливіших завойованих соціалізму. Тому стає боляче, коли бачиш, як дехто з молодих людей ухиляється від суспільно корисної праці. І мені здається, що статтю 38 Конституції УРСР слід доповнити такими словами: «Особі, що ухиляються від громадсько корисної праці, несуть відповідальність за це за законами Радянської держави».

В. ЖИВИЦЬКИЙ,
шофер колгоспу імені
Димитрова Вільшан-
ського району.

Дбаймо про природу!

Мені пригадується початок колективізації. Як сьогодні бачу всі наші села, лани, пригадую долини і яри. Вийдеш у поле і від обрію до обрію не побачиш жодного деревця. В ярах і долинах не росло ні наймен-

шого кущика. Весною, коли танув сніг, шуміли бурхливі повені. Велика вода маленької річки виходила з берегів і часом навіть затоплювала вулиці... В тих же ярах не було жодної дамби, жодного ставка.

Небагато минуло років відтоді, а які стали зміни! Тепер у степу всюди побачиш широкі зелені лісосмуги. Яри засаджені лісками, перелісками. Вони захищають землю від ерозії, від вітрових бур. І скрізь, мов голубі очі — стави, ставки, теж обсажені деревами. Руйнівні повені зосталися лише у спогадах...

То нині радянські люди вітлюють у житті ленінські заповіді про збереження природи.

І як добре, що дбання про рідну природу знайшло своє відображення і в проекті Конституції (Основного Закону) Української Радянської Соціалістичної Республіки. В статті 65 записано: «Громадяни Української РСР зобов'язані берегти природу, охороняти її багатства».

На фермах, у тракторних бригадах, у школі молодь схвалює проект. Разом з тим комсомольці висловлюють одну думку, одне побажання. Нам ніколи не забути ленінського ставлення до природи. Нам ніколи не забути, що Комуністична партія завжди виконувала ленінські заповіді. І це має знайти своє відбиття саме в 65 статті. Бажаю зредагувати її так: «Громадяни Української РСР, виконуючи ленінські заповіді і настанови Комуністичної партії про збереження природи, зобов'язані берегти її, охороняти її багатства».

Схвалюємо! — лине відусіль. Схвалюємо! Палким словом. Конкретними діями. Працюю. У весняні дні, в «червону суботу» подбаємо про парки та алеї, посадимо нові дерева на вулицях і коло ставків, на берегах річок... Посадимо, бо природа нам дорога.

М. СТОЯН,
учитель.

с. Панчеве
Новоміргородського району.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

СЛОВО ПРО З'ЇЗД

Цікавим вийшло чергове заняття гуртка комсомольського політнавчання «Політика КПРС — марксизм-ленізм у дії», в якому вчаться молоді виробничники Устинівської районної друкарні. Гості поліграфістів — делегати XXIII з'їзду ЛКСМУ трактористка колгоспу імені Суворова кавалер ордена Жовтневої Революції і Трудового Червоного Прапора Ніна Васильєва, перший секретар райкому комсомолу Любов Дротян-

ко поділилися із слухачами політгуртка враженнями від пам'ятної поїздки до Києва.

— Я не вперше брала участь у роботі такого представницького форуму, — цими словами почала свій виступ Н. Васильєва (раніше вона була делегатом XVII з'їзду ВЛКСМ, де їй подарували іменний трактор). — На високе довір'я, виявлене мені знову, відповім сумлінною працею, наполегливою боротьбою

за примноження трудових успіхів рідного колгоспу.

З'їзд іще раз засвідчив єдність і згуртованість спількової молоді, її вірність заповідям великого Леніна, ідеалам комунізму, — підкреслила Н. Васильєва.

— Моя участь у роботі комсомольського форуму, — сказала Л. Дротянко, — дасть змогу чіткіше визначити найбільші завдання комсомольської організації району. Особливу увагу ми звернемо на вдосконалення виховної роботи серед молоді, зміцнення партійного ядра в комсомолі, поліпшення внутрішньої дисципліни, підвищення відповідальності членів ВЛКСМ за стан справ у своїх ко-

лективах. На розв'язання цих завдань нас націлює промова члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК Компартії України В. В. Щербинського на з'їзді.

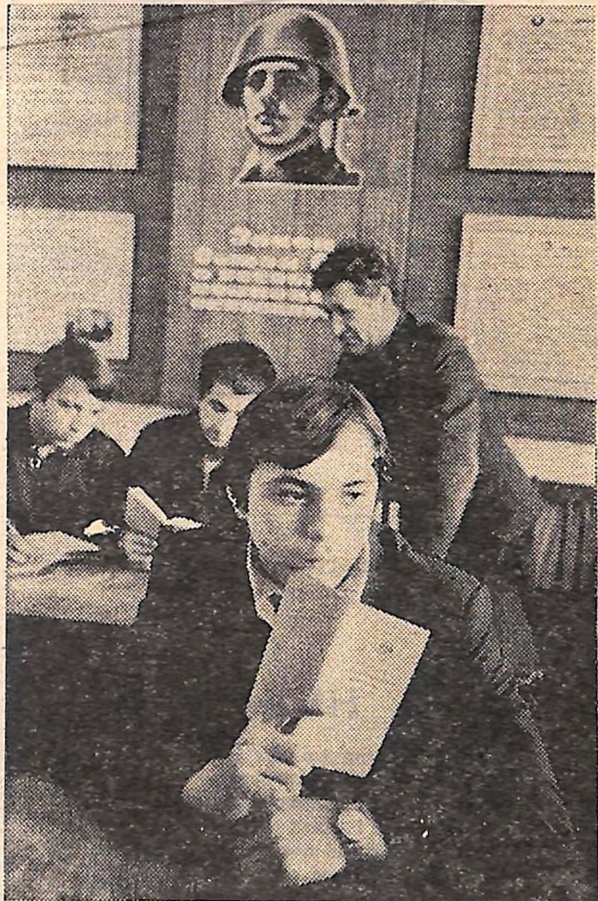
Наприкінці зустрічі Н. Васильєва і Л. Дротянко відповіли на запитання слухачів.

Розповіді делегатів з'їзду комсомольці-поліграфісти використовуватимуть при підготовці до конференції на тему «Ленінський комсомол — надійний помічник партії, її безпосередній резерв», що відбудеться наприкінці квітня.

С. ГРИГОРЧУК,
пропагандист.

«Військова служба в рядах Збройних Сил СРСР — почесний обов'язок радянських громадян».

(З Конституції СРСР).

ВЧАТЬСЯ МАЙБУТНІ ВОЇНИ

Чернівецький міський навчальний пункт початкової військової підготовки — один з кращих у республіці. Тут оформлено кабінети і класи вогневої і тактичної підготовки, військової топографії, цивільної оборони. Створено майданчики для стрілецької підготовки, спортивні і вогневі містечка, придбано необхідний спортивний інвентар.

На передньому плані фото — відмінник навчання Сергій МИХУТ.

Фото І. СВИРИДИ. (Фотохроніка РАТАУ).

Червоною датою в історію комсомолу країни ввійде нинішнє 25 квітня. Цього дня в столиці нашої Батьківщини почне роботу XVIII з'їзд Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. Від нашої області на з'їзд делегують 19 членів спілки. Серед них — бригадир комсомольсько-молодіжної бригади заводу «Червона зірка» Леонід Артеменко, дев'ятикласниця Гайворонської середньої школи № 5 Наталка Німчук, штурман комбінату «Кіровоградзавбуд» Раїса Сичова, плавильник Побузького нікелевого заводу Андрій Островський, перший секретар Бобринського райкому комсомолу Дмитро Замша. В усіх першорядних, міських і районних комсомольських організаціях відбудуться мітинги, збори, присвячені відкриттю XVIII з'їзду ВЛКСМ. Одрізу ж — наприкінці квітня і на початку травня — почнеться вивчення матеріалів комсомольського форуму країни.

Для кожної комсомольської організації нинішній місяць — особливо напружений — робоча програма розрахована мало не на кожний день. 22 квітня юнаки і дівчата області вийдуть на Всесоюзний комуністичний суботник, присвячений 108-й річниці з дня народження В. І. Леніна. Комітети комсомолу повинні з усією відповідальністю готуватися до «червоної суботи», визначити ділянку роботи для кожного юнака і юнки. Багато комсомольсько-молодіжних колективів цього дня працюватимуть на заготовленні матеріалів, виконанням подвійних норм, підвищеною продуктивністю праці продемонструють свою вірність ідеям ленінізму, рідній Комуністичній партії.

Нині з особливим піднесенням у комсомольських організаціях Кіровоградщини проходить обговорення проекту нової Конституції УРСР. І це піднесення закономірно й зрозуміле, адже комсомолу вперше на-

КВІТЕНЬ — РОБОЧА ПРОГРАМА

даються ще більш права, виявляється довір'я бути безпосереднім учасником у розв'язанні державних і громадських справ.

Квітень — насичений робочий місяць і в шкільних комсомольських та піонерських організаціях. У першорядних комсомольських проходять звіти і вибори. Дуже відповідальна нинішня звітно-виборна кампанія хоча б уже тому, що проходить вона в рік з'їзду комсомолу та 60-річчя ВЛКСМ. З 16 по 22 квітня проходить Всесоюзний тиждень жовтєв.

У комсомольських організаціях області відбулися і відбуваються (у квітні закінчається) зустрічі з делегатами XXIII з'їзду комсомолу України. Теплими були такі зустрічі з делегатом Анатолієм Ясенським молоді м. Олександрії, учнів Кам'янської восьмирічки з делегатом з'їзду головою колгоспу імені Чапаєва Новоміргородського району Олександром Смілянцем.

Комітети комсомолу області пам'ятають і про те, що у квітні-травні необхідно організувати урочисті проводи юнаків до лав Радянської Армії і Військово-Морського Флоту теплі зустрічі тих, що звільнилися в запас.

Сьогодні область відзначає День поезії. Комітети комсомолу намітили програму проведення літературно-поетичних вечорів, вікторин, зустрічей з письменниками, поетами. Молоді поети Кіровоградщини в День поезії виступати-

муть зі своїми творчими звітами перед трудівниками, перед молоддю.

14 квітня відбудеться пленум обкому комсомолу, який розгляне питання «Про роботу комітетів комсомолу області по підготовці гідної зміни робітничого класу і колгоспного селянства».

Як і в попередні місяці, обком ЛКСМУ велику увагу приділяє навчанню комсомольських кадрів та активу. Так, при обкомі до 15 квітня відбудеться семінар групкомсоргів по галузях народного господарства. 27 квітня навчатимуться молоді бригадирів тракторних бригад, керівників комсомольсько-молодіжних колективів села, дівчат-механізаторів.

Кіровоградський міськком комсомолу визначив квітень місяцем конкурсів професійної майстерності. Перший такий поєдинок пройшов дев'ятого числа серед молодих зварників. 26 квітня своїм умінням поміряються представники середнього медперсоналу. Пізніше відбудеться конкурс молодих штурманів.

Ряд цікавих заходів організаційної роботи намітили райкоми і міськкоми комсомолу. Так, 20 квітня Знаменський міськком улаштує вечір «На сторожі миру і праці» для призовної молоді. Олександрівський райком проведе відкриті комсомольські збори з порядком денним: «Заліст Батьківщини — священний обов'язок комсомольця». Насичений квітневий план роботи Добровеличківської районної комсомольської організації. Активніше проходитиме обласна експедиція «Пошук — 60 комсомольських літ», присвячена 60-річчю Ленінського комсомолу. Протягом місяця відбудеться огляд-конкурс роботи інтернаціональної дружби, присвячений XI Всесвітньому фестивалю молоді і студентів, конкурс на кращий текст лекції з історії комсомолу, присвячений 60-річчю ВЛКСМ.

Напружена програма квітня. Це місяць комсомольського з'їзду країни, місяць позачергової сесії Верховної Ради УРСР, яка прийме нову Конституцію республіки, місяць підготовки і проведення Всесоюзного ленінського комуністичного суботника. Від комсомольського активу області квітень вимагає виняткової діловитості й організованості у внутрішній роботі.

Інформаційно-методичний центр обкому комсомолу.

ЯКІСТЬ НАШОЇ РОБОТИ

Музики вже втретє завзято грали модний шкягер. На вузькій смужці між столиками та естрадою танцювали люди, штовхаючи одне одного в тісноті. Потім неохоче розходились до своїх столиків. За кілька хвилин знову пробиралися між столиками, вибачаючись, що зачепили рукою чиєюсь перуку, натрусили е юшку пилу чи наступили комусь на елегантний черевичок... Пісня про Одесу, «Лерлину білу моря», доречно збігалася із спекою та задухомою залу.

Не краще було й на другому поверсі. Та зал із магнічною назвою «Коктейль-бар» особливо вабив до себе молодь. До того ж вечір коштував тут набагато дешевше. Звуки оркестру змішувалися з харчанням стереомузики, на капронових фіранках, як на кам'яних брилах вершини Говерли, зяляли дірки від автографів, випалених сигаретами. З доброї години можна було розглядати сумнівні вирізки із зарубіжних журналів, котрими «дбайливі» бармени уквітчали не тільки брудні стіни бару, а й навіть обдертий холодильник, що побував у бувальцях. Картинки із закордонними красенями і красунями рекламували американські сигарети, і не одне юне серце відразу ж переповнювалось бажанням засмалити й собі, а потім (як невідомі Тані та Петі) увічнити своє ім'я на капроновій фіранці.

Оскільки бар не мав не тільки «Марлборо», а й навіть вітчизняної «Яви», довелось користуватися послугами гардеробниці О. М. Чернової. Олександра Микитівна охоче продавала юнакам і дівчатам «Інтер» та «Опал» за 50 копійок, хоча купувала ці сигарети по 35 копійок у магазинах. Що не кажіть, а ресторан, як і театр, починається з вішалки.

Уявлення про ресторан «Київ», щоправда, починається із загрозливої таблички, на якій чорним по білому написано: «Мийте руки перед їдою!» Табличка висить між двома без будь-яких опізнавальних знаків дверима, і, крім засідників ресторану, відвідувачі починають перебігати з жіночої убиральні в чоловічу, поки, нарешті, не потраплять за призначенням.

Ми здавна звикли, і це

цілком справедливо, вважають ресторан торговельною точкою високої культури. Тут усе повинне бути вишуканим: і зачіска офіціантки, і ваша улюблена страва, і сервіровка столу. Ресторан, зрештою, вчить нас культури поведінки і культури спілкування. Недаремно при вході в «Київ» висять правила поведінки в ресторані,

ЯКИМ БУТИ РЕСТО- РАНУ?

що передбачають неодмінну умову вашої присутності в ньому в краватці і вечірньому костюмі. Щоправда, ходять до «Києва» і в джинсових штанах, і в сукнях, котрі явно відрізняються від вечірніх, і в чоботях. Зрештою, може відвідувачі й мають рацію: сукня з оксамиту виглядатиме надто вишукано на фоні попалених фіранок, брудних скатертин, офіціанток з недбалими зачісками. До того ж м'ясну страву вам доведеться їсти без ножа. І, ковряючи її, ви запламуєте одяг не тільки собі, а й сусідові. На наше запитання про ножі офіціантка, молода дівчина у фірмовій сукні, здивовано знизала плечима і відкаже:

— А до чого тут ножі?

Воно, може, й справді ні до чого, якщо поглянути на м'ясні страви очима кухарів ресторану. Кухар Т. Головкин, скажімо, якесь приготувала 33 кілограми свинячої домашньої ковбаси, поклавши в неї 26,4 процента хліба, хоча цього рецептурою не передбачено. Цю «ковбасу» продавали в кафетерії при магазині «Дитячий світ». На четвертий день продажу зменшився успіх цього ресторанного делікатесу, від покупців посипалися скарги. Бригадир кухарів Л. Волков не розгубився: залишки злощасливої ковбаси (а їх було 15 кілограмів) він вирішив творчо допрацювати. Як показав аналіз, якість її стала нижчою, ніж була, до того ж, крім хліба, в ній появилася ще й каша.

А кухар М. Казьонна приготувала 180 порцій заливного з яловичини, де в кожну порцію недодала до 15 грамів м'яса. З миру по нитці...

Комітетові комсомолу «Києва» вже давно час подбати і про чекову систему розрахунку з відвідувачами. Адже куди приємніше, коли зам на стіл покладуть фірмовий чек із прізвищем офіціанта і переліком страв, ніж чути над своєю головою нетерпляче:

— Давайте п'ятнадцять карбованців...

Підвищується культура обслуговування, зникнуть сумні конфлікти, коли дехто зі сп'янілих відвідувачів раптом починає сумніватися у честності офіціанта.

Честь фірми. Вона не тільки в тому, як вам подали виділку, а й у якості страв, котрими ресторан має здивувати відвідувача. Так здивувати, щоб рецепт тої страви ви відкривали друзям як подарунок. Далі. До ресторану ми ходимо не щодня. І вечір відвіданя його саме й приємний своєю небуденністю. Тому комсомольській організації «Києва» треба замислитися і над музичним репертуаром, і над фірмовим одягом, і над мовою офіціантів.

В. СМІРНОВ, заступник начальника управління держінспекції по якості товарів і торгівлі.

Л. КРАВЕЦЬ, спецкор «Молодого комунара».

ДЕНЬ ПОЕЗІЇ

С Лениным в сердце

Я с мальх лет завидовал не зря
Всем видевшим и знавшим Ильича:
Был мал еще я в пору Онтября.
Тогда «Аврора» была грохоча,

И не вставал, а восставал рассвет,
И конница Буденного неслась,
И первый родился в селе комбед,
И крепла в битвах молодая власть...

Вот с ними к Ленину придти
Я мог бы делегатом, ходоком...
Но веками на жизненном пути
Сменялись год за годом, день за днем.

И понял я: мечта моя сбылась!
Теперь я вижу с высоты годов,
Что с Лениным встречался я не раз
В кипенье строев, в пламени фронтов,

Световался всюду с Ильичем,
И радостью делился, и бедой.
Его дыханье и его плечо
Всегда я рядом чувствовал с собой;

Когда своей я жизни не щадил,
В юные встав врагу наперерез,
Когда из окруженья выходил
Связь буреломный обгорелый лес,

Я с Лениным у Волги шел на дот,
В победном мае штурмовал рейхстаг,
Он мне дорогу осветил вперед.
И в ногу с ним я делал каждый шаг.

В дни мира вновь я рядом с Ильичем,
Прибавилось седин моих и лет.
Но чувствую всегда его плечо
И слушаю всегда его совет!

Наум ДОБРИН,

г. Кировоград.

Пам'ять

Іде по вулиці людина —
Рипить, поскрипує протез...
І наплита лиха година,
Щоб нагадати нам про те,

Як піднімалися батальйони
В свою останню, штинову...
І двадцять падають мільйонів,
Щоб ти і я сказав: живу!..

Хай задихнеться легионарність
В суворій пам'яті таній —
Рівнять на совість треба й важить
Мозолі кожної руки.

І в добрім ділі, звучнім слові
Цю пам'ять треба берегти...
Все, що народжене з любові,
В любові й мусить перейти.

Михайло РОДИНЧЕНКО,
с. Олександрівка
Долішнього району.

Дглу — время. И слову — срок.
А деревьям — пора цветения.
Как сурок, занесался в деревне я,
И блаженствую, как сурок.

Сужен круг:
Только луг да лог.
Сужен круг:
Только слух да слог.

Замечаю подробности, мелочи:
Вот на грядке соседней луг
Уже выпустил тонкие стрелочки,
В тусклом небе грядя облаков

Наполняется влагой тяжелой.
И как будто бы звуки шагов
Над коровником
И над школой —
Это дождь.

Обратившись в слух,
Вся деревня:
и лог, и луг,
и на грядке соседней луг,
и деревья, собравшись в круг
над прудом,
и старинный дом,
сохранивший времен
предания,
и сурок, став на лапки
задние, —
Чутко слушает мирозданье.

Юрий КАМИНСКИЙ.

г. Кировоград.

Казка колоса

І панус скрізь
Казка колоса.
Ой котилось вниз
Сонце колосом.

Жаром сипалось
На спорш-траву.
Та й поміж колосів
Колосом живу.

ДЕНЬ ПОЕЗІЇ

Що журба-печаль?
Живу молодо!
А номбайн удаль
Плине золотом.

І панус скрізь
Казка колоса.
Ой котилось вниз
Сонце колосом.

Клавдія БАШЛИКОВА,
м. Олександрія.

У бузковім тумані

Пам'яті колгоспниці В. Д.

А несли її осоюри,
Шепотіли: «Прощайте, мамо».
Поспішала сусідка з дору,
Поспішала вона немарно.

Лопотіла тонка хустина,
Голос вився, мов жовта гудина;
«Ой, пробач мені, Василю,
Що в житті тебе часто гудила».

Мимо телеантени бігли,
Опусналися фіранки вікон.
І несли її ферми білі,
Де лишила вона піввіку.

В цю останню, в цю путь єдину,
Через трудні селянські роки
Понесли її, господиню,
Буряки на листках широкіх.

Давній цвинтар на видноні
У сизині молодий заплясав.
В світлій тиші гудили бджоли,
Мов оркестр золотий журився.

Я сьогодні не зможу
Остудити чоло.
Зачаюся, не стривожу
Присмирніле село.

У бузковім тумані,
Там, де пінилась кущ,
Думка пада, мов камінь,
В прохолоду п'янку.

Місяць ходить по колу,
Олов'яно висить.
Ти не прийдеш ніколи,
Василино, Васи...

У бузковім тумані
Твоє рідне лице
То сумус, то малить
Спогаданням лише.

Задихнувся у духмяній,
У нестерпній тиші.
П'є із чарок тюльпанів
Ніч на спомина души.

П'є без дзвону.
Омана ця
Сповива мов серце.
Все в цім світі минається,
Тільки біль зостається.

Тільки спів понад ставом,
Василино, сплива.
Хай ти пам'яттю станеш,
Пам'ять завжди жива.

Василино, ти будиш
Біру в добрі діла...
Хай землею ти будеш.
Але ж — вічна земля.

Валерій ГОНЧАРЕНКО,
м. Кировоград.

Рідне

На воді — брижі.
Шепотить комиш.
Тихо на душі.
«Душе, ти не спиш?» —

«Та не сплю, не сплю,
В ранішній імлі
Я слова ловлю
Рідної землі».

У воді хмарини
Прилягли рябі.
Зіраїть швидких
Міряють глибини.

В осці гуна
Лисна на дитя...
...Лине вдаль ріка
Світла, як життя.

Роман ПОПОВИЧ,

м. Кировоград.

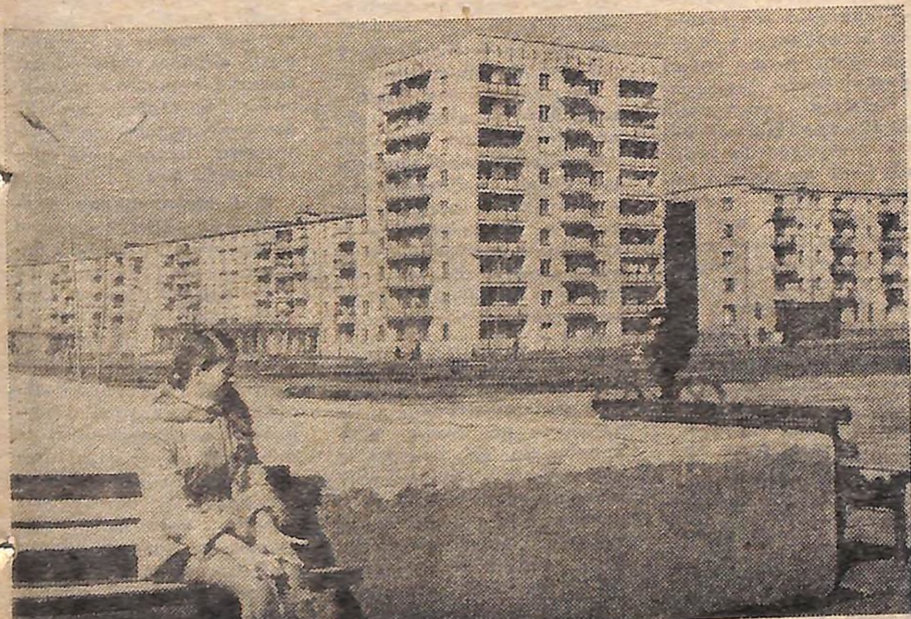
ПЕРЕД ВИБОРОМ ДОРОГИ

В Кієвському театрі опери та балету імені Т. Г. Шевченка відбулося велике і захоплююче свято «У світі професій». Кращі представники шкільної молоді столичної області зустрілися тут із знатними людьми, розповіли про свою участь у успішній корисній праці, поділилися планами на майбутнє.

Цією зустріччю на Київщині почався місячник по пропаганді основних робітничих професій серед учнів середніх шкіл.

Пого мета — залучення випускників шкільного року до активної трудової діяльності в різних галузях народного господарства. Будуть проведені районні зльоти, обласні комсомольські збори десятикласників, читачка конференція «Праця — безмежна сфера прекрасного», кінофестиваль. На підприємствах, будовах, у колгоспах і радгоспах відбудуться «дні відкритих дверей».

(РАТАУ).

Новобудови Олександрії.

фото В. КОВПАКА.

ДЕНЬ ПОЕЗІЇ

ДЕНЬ ПОЕЗІЇ

Шинель

Шинель шершавая, как солдатская
цена,
Ее мой дед носил под Перекопом.
Ее кололи острием штыка
И жгли огнем в расстрелянных
окопах.
На старой фотографии темно.
Отцовский взгляд, заснеженная ель.
И в полквадрата серое платно.
Ночью солдатская шинель.
У юности счастливые глаза.
Но ты всегда полутьмица тревоги.
Когда гремит военная гроза,
В шинельный цвет окрашены дороги.
Я твердо верю: будет времена,
Навек сгинут черные метели.
Под гром оркестров мирная страна
В музей сдаст последние шинели.

Владимир ДЕРУСОВ.
г. Александрия.

Світ

Світ — голубий і зелений,
В ньому є небо і клени,
В ньому є іванти і квіти...
Світоньку, дай нам радіти,
Світ — і гумний, і веселий,
В ньому міста є і села,
В ньому є дати і діти...
Світоньку, дай нам радіти.
Світ — молодий, але й сивий,
В ньому є слава і сльози,
В ньому є звірі і звіти...
Світоньку, дай нам радіти.
Світ — і швидкий, і повільний,
В ньому і мир є і війни,
В ньому є страсти і стріти...
Світоньку, дай нам радіти.
Світ — і малий, і великий,
В ньому є чесні й дволикі...
Хочу, щоб бук ти, мій світе,
Святом загальним і світлим!

Леонід НАРОДОВИЙ.
м. Кіровоград.

Другові

Віншуймо справу, а не славу,
Шануймо честь, а не хвалу.
Несімо на вистар держави
Й свою кривлячку малу.
Забудьмо пишні ритуали,
Оркестрів звихрені трюми,
А дбаймо, щоб серця не спали,
Якщо не сумує потреби ми.
Сьогодні в нас на черзі дня —
Знайти в житті свою дорогу
І йти з усім народом в ногу,
А не блуцати наваманя.

Степан ШЕВРЯКОВ.
снт Голованішків.

На вершині
дней своих

Время старит горы, не щадя,
Разрушает гордые вершины.
Горы незаметно, будто бы шутя,
Нам садятся на прямые спины.
И когда-то, как бы невзначай,
На мгновение вдруг ослепят плечи,
Но и себе я не пущу печаль,
Ведь еще не осень и не вечер.
В сердце пламя юного огня,
Лет уж много прожито на свете.
Я стараюсь: даю капли дня
Не бросаю под ноги иль на ветер.
Горы рады маяку лучу,
Что с горы прорезает ночи гущу.
На вершине дней своих хочу
Огонек оставить для идущих.

Михаил БЕСКОКОТОВ.
г. Кіровоград.

Безповоротно відгоря
Любов стара й невадала.
Немов зоря, немов зоря,
Що впасти забажала.
Ще світить нам єдину мить,
Та мить одна — єдина...
Розтане мить — і вже летить.
І вже летить, невпинна.
Летить зоря — нестримний хід
І часу повеління.
Є в небі слід: у серці — слід —
Немає воскресіння.

Євген ЖЕЛЕЗНЯКОВ.
м. Кіровоград.

Природа, моя митець премудрий
і умілий.
У неї все: і трави, й сонце, й зливи...
Природа-невидимка тихо сипле чари,
Малює в чистім синім небі білі хмари,
Уміло водить пензлем по листках
зелених,
Богрянем тягне по дубах, березах,
кленях,
По споришах, по подорожниках
і полю.
У неї є усе. У неї фарб досвід.
Зачах полин гірний у полі при дорозі,
Впав смуток листопаду на моїх
порозі,
І на душі моїй таке німе затишшя,
Нсначе осін сон в мені крилом
нодише.

Я в листопад іду, у днину озоріння.
Кленовий лист в саду, моя генія
творіння.

Людмила ПОПЧУК.

с. Зашита,
Новомиргородський район.

Зодчі

з циклу «СОФІВКА»

Мовчать статуї і статуї богів,
Мовчать філософи, мовчать гранітні
брили
Про те, як чудо віку сотворили
Грубісні руки смертних кріпаків.
А руки ті нам крізь віки лчать,
А руки ті нагадують про себе
Деревами, що вирости до неба
Й тримають хмари на своїх плечах,
Наскадами та гротами між селів.
Фонтанами, терасами струнними
І водоспадами змійками стрімкими.
Що в підземелля падають грузьке.
На тих руках тримається життя
Йолісь народжене із примхи і догоди,
Тепер воно пульсує для народу,
Не затуха його серцебиття.
Нехай мовчать філософи й віки,
Нехай мовчать боги й гранітні брили,
Проте ми знаєм, чудо сотворили
Найбільш знедолені у світі кріпаки.

Георгій ШЕВЧЕНКО.
Кіровоградський район.

Усмішки

Люблю пленяючи квітня чарівні,
Вдихаю пахощі п'яні на посні груди.
Тан хороше і радісно мені
Від усмішок, що їх дарують люди!

В тих усмішках є часточка тепла,
Проміння сонячного, ніжного, ясного.
Зігріта ними, я в життя пішла,
В широкий світ від отчого порога.

Оксана СТЕПАНЕНКО.
с. Злишка
Маловисківського району.

Роси

Сонце тільки-но промійнь тепла
Через пагорок ночі спотило.
Ти збираєш, дитино мала,
Перші роси в степу народились.
Зацвіли намістини. І там,
В різнокрап'ї весняного краю,
Ось заграє вітерець чудотам,
У цимбалки степу заграє.
Задзвенить тоді ранок, втечуть
Темна нічка і хмари ношлаті.
Будуть роси співати досхочу.
Тільки встигни ти їх назбирати.
Вранці срібні росини стрічай,
Іולי з сонцем цілується сонях.
Поспішай, поспішай, поспішай.
Бо вже в мамі те срібло на сирнях.

Олег ПОЛОВ.
с. Василівка
Онуфріївського району.

СПОРТ

СПОРТ

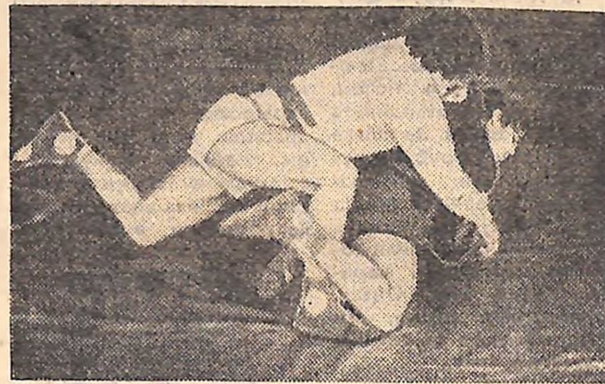
СПОРТ

СПОРТ

БОРТЬБА САМБО

Увосьме найсильніші

Два дні легкоатлетичний манеж ДЮСШ обласного спорткомітету був відданий у розпорядження борців самбістів. Тут проходив республіканський турнір на приз нашого земляка Героя Радянського Союзу Д. М. Медведєва.
Переможцями у своїх вагових категоріях стали кіровоградці першорозрядники М. Рахімов, С. Татарчун, майстри спорту С. Мезенцев, В. Пацалюк, чернігівці кандидати в майстри спорту О. Волковський та О. Камінов, М. Пархатюк з Комсомольська, що на Полтавщині, першорозрядник з Кременчука В. Воронцов та олександрієць майстер спорту О. Рижичкін.
У командному заліку

увосьме найсильнішими виявились організатори змагань — кіровоградці. Другими були самбісти Кременчука, третя сходинка дісталася спортсменам Ворошиловграда.

В. ТВЕРДОСТУП.
На фото: змагаються самбісти.
Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕННА.

ФУТБОЛ

„СПАРТАК“—„ЗІРКА“—0:0

У третій ігровий день сорон першого чемпіонату країни серед команд класу «А» другої ліги кіровоградська «Зірка» виступала на виїзді. Вона в Житомирі мрялася силами з місцевим «Спартак».

Звітний матч для спартаківців був особливо відповідальним, бо вони відкривали сезон на своєму стадіоні. Два попередні матчі житомирці проводили на чужих полях. То-

му й не дивно, що господарі майданчика прагнули порадувати місцевих уболівальників. Але й гості не збиралися втрачати позиції лідера другої української зони. Гра проходила в обопільних атаках. Деякі з моментів боротьби не принесли бананого успіху жодному клубу.

Як сказав нашому кореспонденту по телефону старший тренер, заслужений тренер УРСР

О. І. Расторгуєв, «Спартак» з перших хвилин пішов у навалний наступ, але наші хлопці не розгубилися і нав'язали свою гру. Особливо слід відзначити добрі дії захисної лінії «Зірки», воротаря майстра спорту Леоніда Колтуна, який кілька разів урятував команду від неминучого гола.

Тепер кіровоградці мають у своєму активі п'ять очок із шести можливих. Наступний тур — у суботу 15 квітня. «Зірка» проведе його теж на чужому стадіоні. Вона в Києві зустрінеся із столичними армієцями.

Интер'ю «МК»

Дано старт п'ятому чемпіонату країни з багатоборства ГПО на приз «Комсомольской правды». Перший етап цих стартів, який проводиться під девізом «Готовий до захисту Батьківщини», — в колективах фізкультури. Наш кореспондент А. Романюк узяв інтерв'ю у вчителів Союзівської есемирної і Грузьківської середньої шкіл Кіровоградського району В. А. Нечипуренка та М. М. Мамалигі.

ПОЧНЕТЬСЯ В КЛАСІ...

КОРЕСПОНДЕНТ: Як наміти в учнівських колективах перед початком змагань з багатоборства ГПО? Як іде підготовка до стартів?

М. М. Мамалига: Як відомо, кращі колективи визначаються за трьома показниками: кількістю фізкультурників, які візьмуть участь у змаганнях з багатоборства, кількістю фізкультурників, які повністю складуть нормативні вимоги (і те й інше у процентному відношенні до кількості осіб даного віку), спортивними результатами, що їх покажуть учасники. Тому перші старті відбуваються в класах — свою вправність виявляють кожен учень. Спочатку ми проведемо поєдинки з окремих видів — буде день стрибунів, день юного снайпера, потім масові воєнізовані змагання, ігри з елементами військово-прикладних видів спорту.

КОРЕСПОНДЕНТ: А проблеми? Чи є у ваших школах так звані «важкі» учні, яким ще треба доволу тренуватися, аби стати значущими і вийти на старті з багатоборства?

М. М. Мамалига: Передусім нас турбує те, що немає плавального басейну. Хотіли обладнати простий на колгоспному ставу. Але воду спустили. Тож доведеться проситися до сусідів. Вони, звичайно, не відмовлять, і фінальні змагання ми проведемо. Але ж перед цим треба тренуватися. Тому-то ми чекаємо допомоги від районного спорткомітету, району. Бо без належної спортивної бази якості й ефективності в підготовці значущих не чекай. Не було у нас стрілецького тирю — і ми мали мінуси. Збудували його — відразу стало краще. Наближаються до потрібних цифр, та ми вже з оптимізмом — з кожним тренуванням їхня майстерність зростає. І наприкінці навчального року вони таки виконають норматив.

В. А. Нечипуренко: У ході чемпіонату ми робимо все можливе для поліпшення всієї спортивно-масової та оздоровчої роботи — в піонерських загонах, в усьому колективі фізкультури. І в центрі — пропаганда комплексу ГПО. У нас уже побували ветерани спорту, кращі спортсмени Кіровограда — розповіли дітям про радянських олімпійців, чемпіонів ГПО.

КОРЕСПОНДЕНТ: А проблеми? Чи є у ваших школах так звані «важкі» учні, яким ще треба доволу тренуватися, аби стати значущими і вийти на старті з багатоборства?

М. М. Мамалига: Передусім нас турбує те, що немає плавального басейну. Хотіли обладнати простий на колгоспному ставу. Але воду спустили. Тож доведеться проситися до сусідів. Вони, звичайно, не відмовлять, і фінальні змагання ми проведемо. Але ж перед цим треба тренуватися. Тому-то ми чекаємо допомоги від районного спорткомітету, району. Бо без належної спортивної бази якості й ефективності в підготовці значущих не чекай. Не було у нас стрілецького тирю — і ми мали мінуси. Збудували його — відразу стало краще. Наближаються до потрібних цифр, та ми вже з оптимізмом — з кожним тренуванням їхня майстерність зростає. І наприкінці навчального року вони таки виконають норматив.

перемагають усіх своїх суперників. Тоді під час фінальних змагань боротьба загостриться і старті будуть цікавими, захоплюючими.

Простягайте мене назвати кращих значківців. Раніше я згадував Тамілу Ткаченко, Олю Похил, Володю Коженнова, Гену Нечипуренка. А тепер уже не перелічу таких одразу, бо в кожному класі є по 10—15 учнів, які наблизились до рекордсменів і чемпіонів школи.

КОРЕСПОНДЕНТ: Занімаються шкільні змагання. Потім будуть районні чемпіонати. Ви ж, безумовно, теж хочете, аби ваші вихованці там були серед перших. А чи знаєте ви своїх найголовніших суперників?

М. М. Мамалига: Якщо знатимеш тільки своє подвір'я — буде програш. Бо заспокоїшся. Тому я і мої колеги поспішають при можливості на районні та обласні турніри. Щоб пізнати тих, хто вийде на старті з нашими учнями. Щоб перейняти досвід кращих тренерів і викладачів фізкультури. Отже, перед фінальними поєдинками з багатоборства ГПО ми чітко визначимо і знайдемо точно, який принцип треба брати.

В. А. Нечипуренко: І хотілося б, щоб нас кликали на показові змагання з багатоборства ГПО, хочеться знати адресу досвіду. Ось, наприклад, у Бобринському районі. В райцентрі рівській восьмирічній школі № 3 створено своєрідну лабораторію фізичного вдосконалення, є опорний пункт фізкультури і спорту, де кожному вчителю фізкультури можна навчитися працювати по-новому. Хотілося б бачити таке і в нашому районі.

Наша адреса і телефони

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ г. Кіровоград.
Газета публікується
на українському мові.

316030. ГСП Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу
комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди,
відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патрістичного виховання та спорту — 2-46-87.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Гаїки, 2.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.